

*Dīgas
Gimnāzijas
Laiki*

SKOLOTĀJU DIENAS
SPECIĀLIZLAIDUMS

2016

Stundu saraksts

0 Sports

1 Video skolotājiem (8:40)

2 Eksaktā pasaule

vada – *Emīls Bašēns un Līva Beķere*

3 Vizuālā māksla

vada – *Rasa Korsakaite un Betija Meļķe*

4 Skolēnu psiholoģija

vada – *Luiss Martins Rozentāls*

5 Viktorīna

vada – „pārsteigums”

6 Jauniešu kulturoloģija

vada – *Vilhelms Karlsons un Valdis Gavars*

Satura rādītājs

5 Mainītās lomās

Tā „Rīgas Ģimnāzijas Laiku” komanda, brašu jauno žurnālistu izskatā, nolēma kaut uz brīdi iejusties skolotāju lomā un uzdot jautājumus viņiem.

10 Kā skolēns vēlāk par ministru kļuva

Arī Rīgas Valsts 1. ģimnāzijas (tolaik gan Rīgas 1. vidusskolas) 1970. gada absolventam Kārlim Šadurskim bija sapņi par matemātiku, bet vēlāk gan liktenis viņu aizveda pa politikas ceļu.

12 Horoskopi 2016./2017. mācību gadam

Arī šogad „Rīgas Ģimnāzijas Laiki” piedāvā ekskluzīvu iespēju skolotājiem uzzināt, kas viņus sagaida turpmākā mācību gada ietvaros.

17 Ja katram skolotājam būtu savs fanu klubs

Skolotāji, jūs visi esat īpaši un fanošanas vērti! Ne tikai tāpēc, ka spējat mūs paciest piektdienas desmitajā stundā un agros pirmdienas rītos, bet arī tāpēc, ka jums katram ir sava īpašā „odziņa”.

Par septembri un visvisādām patikšanām

Apmēram augusta vidū mani vienmēr pārņem tāds priecīgs satraukums.

Protams, šķiet, ka vasaras brīvlaiks nekad nevar būt par ilgu, un iedomāšanās vien par modinātāju, kas bezkaislīgi zvana jau pusseptiņos no rīta, aplāpē visas ilgas pēc skolas. Tomēr telpās, kurās pavadām lielāko daļu sava laika, slēpjas tik daudz lielisku iemeslu, kāpēc 1. septembrī allaž gaidām ar prieku. Un tā es šogad sāku prātot, kas tad mums skolā patīk.

Satīkt klasesbiedrus ir patīkami. Vasarā notiek visvisādi notikumi, par kuriem patīkami palieļties vienaudžiem, bieži vien visus pārņem neizmērojams atkalsatikšanās prieks un buču, apskāvienu un kļiedzienu troksnis, taču ar to pavisam noteikti nepietiek.

Pēc nogurdinošas atpūtas trīs mēnešu garumā, bez šaubām, ir liels atvieglojums atgriezties skolas laika ritmā – beidzot diennaktij ir izšķiramas stundas, ceļamies ar gaismu un iemiegam ar tumsu, vairs nestaigājam apkārt kā zombiji, kam viss sajucis. Tomēr kārtības un ieraduma mīlestība arī nav tas, kāpēc skolā ir tik... labi.

Jūs to varbūt pat neapzināties, bet īstenībā mēs vasarā paspējam saīļoties arī pēc visiem jums, mīļie skolotāji!

Mūsu acīs jūs katrs esat individuāla personība, kas iedvesmo sekot saviem acinājumiem, iemāca tā, ka pat nakts vidū mums galvās skan jūsu vārdi, esat aizraujoši sarunu biedri, reizēm neieliekat „n” kavētajās stundās un smeļaties par mūsu itīn bieži tizļajiem jokiem. Īstenībā jūs visi mums patīkat, pat ja mēs to neprotam izrādīt, jo bīstamies jūsu stingrības un nopietnības. Bez jums skola nebūtu tāda, kāda tā ir – raiba, pārdzīvojumu un piedzīvojumu pilna, jautra un arī pamācoša. Mums patīk, ka jūs stāstāt par saviem smieklīgajiem atgadījumiem, reizēm starpbrīžos paliekat klasē un pačalojot par kaut ko nesaitītu ar jūsu mācību priekšmetu, pavelkat uz augšu atzīmes biežāk nekā „e-klase” un radāt mūsos interesi par mācībām. Jūs mūs patiešām veidojāt par kārtīgiem cilvēkiem, pat ja reizēm liekas, ka mēs tikai regresējam... Ja varētu atļauties, mēs īstenībā nestu jums ziedus un konfekšu kastes krietni biežāk nekā tikai 1. septembrī un Skolotāju dienā.

Paldies jums par visu, ko esat iemācījuši un vēl iemācīsiet! Bet šodien gan kārtīgi atpūties, jo šie ir jūsu svētki! Priecīgu Skolotāju dienu un arī visas pārējās, kuras tik svinīgas nešķiet!

*Vienmēr jūsu –
redaktore **Marta Metuzāle***

Mainītās lomās

Viens no skolotāju pamatuzdevumiem ir uzdot skolēniem jautājumus, uz kuriem jāatrod (bet reizēm nakts vidū jāzina) pareizās atbildes. Dažreiz ir arī jautājumi, kuriem pareizo atbilžu nav, ir tikai dažādi viedokļi. Tā „Rīgas Ģimnāzijas Laiku” komanda, brašu jauno žurnālistu izskatā, nolēma kaut uz brīdi iejusties skolotāju lomā un uzdot jautājumus viņiem. Rīgas Valsts 1. ģimnāzijas skolotāji neapjuka un raiti atbildēja uz visiem jautājumiem.

Intervija ar Atu Krūmiņu

Mārtiņš Marks Gataviņš

Cik ilgi jūs jau strādājat par skolotāju?

Apmēram jau kādus 20 gadus, bet precīzi nepateikšu.

Cik ilgi jūs strādājat tieši Rīgas Valsts 1. ģimnāzijā?

Laikam būs kādi deviņi gadi. Sāku 2007. vai 2008. gadā, katrā ziņā pēc tam, kad mans vecākais dēls šo skolu 2006. gadā pabeidza.

Kas, jūsu prāt, skolā ir mainījies, kopš jūs šeit sākat mācīt?

Zvana skaņas, pusdienu starpbrīži, dažu jauku mīlulišu aritmētiskās prasmes.

Vai skolēniem tagad ir vieglāka dzīve nekā tad, kad pati sēdējāt skolas solā?

Mājasdarbu, es pieņemu, ir mazāk, stundu var-

būt pat arī ir mazāk, bet informācijas plūsma no visām citām pusēm varētu būt lielāka. Skola ir skola. Arī šodien, ieejot meiteņu tualetē, es redzu pie spoguļa, ka meitenes kļūst skaidrākas un spriež, kā būs ar vienu mainīgo, ar diviem mainīgajiem un ar trim. Un es saprotu, ka viss pa lielam ir tā, kā bija, un viss ir kārtībā.

Kāds ir spilgtākais skolēnu pastrādātais nedarbs vai vienkārši kāda komiska situācija, kas notikusi jūsu mācīšanas laikā?

Nedarbu ir bijis diezgan daudz, daži īssavienojumi ir tā spilgti palikuši atmiņā. Milzīgu ķinķēziņu zīmēšana fizikas kladēs arī laikam skaitās.

Vai bieži skolēni mēģina kontroldarbu laikā špikot? Cik bieži pieķerat mazos blēžus?

Gadās, ka mēdzu pieķert. Es neesmu no tiem skolotājiem, kas ārkārtīgi dzelžaini vēro, bet situācijās, kad ir jau jūtams, ka konkrētais mazais mīlulis ir ārkārtīgi nekaunīgs ne pirmo reizi, tad es ļoti pacenšos noķert. Tā, ka es neķeru bieži, bet, ja noķeru, tad sodu „zvērīgi”.

Kāda jūs pati bijāt skolas laikā?

Es biju pareizā meitene, ja tā var teikt. Pirmais gads šajā skolā bija tas laiks, kad es mācījos visvairāk, salīdzinot ar to, kā jebkad pēc tam – Fizikas un matemātikas fakultātē vai vēl kaut kur. Tas bija grūti, un es ļoti ceru, ka tie skolēni, kas te atnāk uz 7. un 10. klasi, saprot, ka vienam tādām gadam dzīvē ir jābūt. Dažiem tas atnāk augstskolā, man, par laimi, 9. klasē šajā skolā.

Kāds, jūsuprāt, būtu labākais Skolotāju dienas apsveikums no skolēniem?

Ja es tagad pateikšu to banalitāti, ka ļoti labi

uzrakstīti pirmie kontroldarbi, tas droši vien tā smieklīgi skanēs. Bet patiešām vislabākie apsveikumi ir no tiem, kas ir jau beiguši, kas vairs nav mani skolēni, bet atceras un apciemo skolu Skolotāju dienā vai citudien. Milzu prieks! Jo ir tādi ļaudis, kas iegriežas un apciemo, un turklāt regulāri.

Kāds ir jūsu novēlējums visiem saviem kolēģiem 2016./2017. mācību gadā?

Nezaudēt prieku par savu darbu, lai patiešām prieka mirkļi un gandarījuma sajūta pārspēj to sajūtu, ka kaut kas nav izdevies! Veselību, protams, un izturību!

Intervija ar Inesi Plaudi

Luiss Martins Rozentāls

Cik ilgi jūs jau strādājat par skolotāju?

Šis man ir jubilejas gads – 30 gadi aizvadīti šajā skolā. Esmu kā kaķis, kurš mīl savu teritoriju, īpaši Rīgas Valsts 1. ģimnāzijas 234. kabinetu, un kā suns, kurš mīl savu saimnieku – skolotāja darbu. Citā skolā neesmu strādājusi.

Kas, jūsuprāt, skolā ir mainījies, kopš jūs šeit sākat mācīt?

Skola iet laikam līdzi, ar to domājot gan laika gaitas plusus, gan mīnusos. Dzīvojot kapitālismā, daudzi iemācījušies, ka svarīgs ir ne tikai tas, ar ko var pelnīt. Es mācu priekš-

metu, kas daudziem nav aktuāls, jo nav jau angļu valoda vai matemātika. Literatūra nav praktiski pielietojama. Laba literatūra prasa domāšanu, līdzpārdzīvojumu. Daudziem nevajag to, kas prasa piepūli. Tikai nepātrauktu komfortu.

Vai skolēniem tagad ir vieglāka dzīve nekā tad, kad pati sēdējāt skolas solā?

Domāju, nē. Viss kļuvis komplicētāks. Manā jaunībā visi aktīvi slēpoja, slidoja, jo tas bija forši. Mežs ziemā, pa īstam auksti. Draugi tagad, šķiet, slēpo, jo vajag izrādīties, pašapliecināties ar aprīkojumu, trikiem vai lai nodzītu taukus. Mazāk bija to, kam svarīgi bija būt pirmajiem, labākajiem. Bijām draudzīgāki.

Kāds ir spilgtākais skolēnu pastrādātais ne-

darbs vai vienkārši kāda komiska situācija, kas notikusi jūsu mācīšanas laikā?

Klasiskā izpratnē nedarbi sen nav manīti. Reiz sensenos laikos gan. Kā jau zināt, no 234. kabineta loģiem var vērot Francijas vēstniecību. Reiz mazie (septītie) pie manis izdomāja, ka pa logu pirms Ziemassvētkiem vajag izmest petardi Francijas vēstniecības sētā. Kas būs? Bija... Mūsu skolas direktors saņēma notu no Francijas vēstniecības. Izcēlās gandrīz starptautisks skandāls. Jokoju.

Man patīk stundās, īpaši tas sanāk latviešu valodā, komatojot, vārdus skaidrojot, kad jau nieši visam pieiet ar humoru. Piemēram, „Kas ir plinte?” „Nezinu, bet tas, ko latvieši met krūmos!”. Nesens citāts no SB klases.

Notiek latviešu valodas stunda. Gustavs cīnās ar pieturzīmju skaidrojumu, iet grūti. Pēkšņi veras kabineta durvis. Direktors un vīrs ar kameru: „Pie jums ieradušies filmēt raidījumu *lelas garumā!*” Gustavs pilnīgi samulsis: „Ko man tagad darīt? Improvizēt?”

Edgars cenšas špikot no klasesbiedriem. „Edgar, ko tu dari?” „Es neko, skolotāj, es tikai apbrīnoju!”

Vai bieži skolēni mēģina kontroldarbu laikā špikot? Cik bieži pieķerat mazos blēžus?

Es dzīvoju ar pārliecību (un ļaujiet man tā turpināt), ka pie manis nevar nošpikot. Mana metode – skatīties skolēnam acīs, kad viņš

strādā. Kad kāds speciāli atbalsta galvu, ieņemot Rodēna Domātāja pozu, es tikai nosaku: „Jaunieši, mugurkauls tur jūsu galvu, nestutējiet to! Gribru redzēt jūsu actiņas!” Vismaz desmit ir paklausīgi. Vēl es lieku divas atzīmes tiem „godīgajiem blēžiem”: vienu par „godīgu mu” un otru – vieninieku par darbu.

Kāda jūs pati bijāt skolas laikā?

Augu un skolojos padomju laikā. Biju pareizi nepareizā meitene. Ārēji pareiza, iekšēji brīvdomātāja. Man bija sava kompānija, kur varēja izpausties.

Kāds, jūsuprāt, būtu labākais Skolotāju dienas apsveikums no skolēniem?

Tie, kas mani pazīst, zina, ka man nepatīk „kā būtu, ja būtu...”. Dāvanas, apsveikumus nedrīkst iepriekš pasūtīt, plānot, tad tā nav dāvana, bet bizness. Apsveikumam jābūt pārsteigumam, sirdī un prātā paliekošam. Dzīve Pirmajā ģimnāzijā mani ir lutinājusi – esmu saņēmusi dažādas dāvanas: atraktīvus, muzikālus pārsteigumus, filmas, puķu kompozīcijas, rokdarbus un tamlīdzīgi.

Kāds ir jūsu novēlējums visiem saviem kolēģiem 2016./2017. mācību gadā?

Skatieties uz dzīvi reāli, bet ticiet brīnumiem!

Intervija ar Juri Arāju

Katrīna Kalniņa

Cik ilgi jau strādājat par skolotāju?

Par skolotāju strādāju jau 35 gadus.

Cik ilgi strādājat Rīgas Valsts 1. ģimnāzijā?

Šī ir jau trīspadsmitā sezona.

Kas skolā ir mainījies, kopš sākāt mācīt?

Pati skola ir kļuvusi skaistāka, aula ir skaistāka, bērni ir kļuvuši gudrāki un skaistāki... Ja nopietni, ir ļoti pieaudzis to nopietno deļotāju skaits, kas mācās šajā skolā. Citiem vārdiem sakot, kad sāku šajā skolā mācīt, bija divi trīs nopietni deļotāji no septītās līdz divpadsmitajai klasei, taču tagad tādi ir katrā klašu grupā, ja ne pat katrā klasē.

Vai skolēniem tagad ir vieglāka dzīve nekā tad, kad pats sēdējāt skolas solā?

Noteikti, jo ir liela brīvība, reizēm varbūt pat pārāk liela. Mūsu laikos (Padomju okupācijas laikā) bija pavisam vienkārši, piemēram, ejot pa gaiteni, nedrīkstēja apstāties, bet bija jāiet pa riņķi. Daudz kas bija citādi, nemaz nerunājot par politisko pusi, bet, jā, domāju, ka tagad skolēniem ir daudz vieglāk.

Kāds ir spilgtākais skolēnu pastrādātais nedarbs vai vienkārši kāda komiska situācija, kas notikusi jūsu mācīšanas laikā?

Šajos gados ir noticis ļoti daudz. Pirmajos mācīšanas gados bija situācija, kad mazs pu-

sītis lamājās trīsstāvēgiem vārdiem. Tie bija citi laiki, un es audzināšanas nolūkos palūdzu viņam šos vārdus uzrakstīt un pierakstīt, kas viņam tos iemācījies. Tas, ko viņš uzrakstīja, gluži aizsita elpu, jo tur bija tāds vārdu arsenāls, kuru pat es nebiju dzirdējis! Beigās bija piebilde, ka to iemācījies no tēva un vectēva. Vēl, piemēram, kad grīda ir slidena, tiek lietots parafīns. Tajos laikos bija prakse, kad skolēniem pateicu: „Šoreiz tu atnes parafīnu, šoreiz tu!” Vienā jaukā dienā puisītis atnesa un izkaisīja uz grīdas, bet es gandrīz paliku špagatā, jo viņš bija pateicis ko nepareizi un atnesis borskābi, ko lieto novusa galdiem, tādēļ zāle bija slidotava.

Kāds jūs pats bijāt skolas laikā?

Es biju it kā labais skolnieks, tajā pašā laikā ar visām skolnieku sliktajām īpašībām, ar kurām šodien visi cīnās un cīnījās arī toreiz. Reiz manu bildi gribēja likt uz labāko skolēnu goda dēļa, taču to atteicās likt, jo izskatījies diezgan neadekvāti. Biju noaudzis ar bārdu, kas toreiz nebija atļauts, un gariem matiem. Mācībās gan es biju augšgalā.

Kāds būtu vislabākais Skolotāju dienas apsveikums no skolēniem?

Man faktiski jau tas ir. Piemēram, iepriekšējie audzēkņi nāk pie manis un grib vēl deļot vai vienkārši atnāk paprasīt, kā man iet un parādīt sevi. Vairāk neko nevajag.

Kāds ir jūsu novēlējums visiem saviem kolēģiem 2016./2017. mācību gadā?

Esiet atvērti un atcerieties, ka skolēni ir tādas pašas personības kā jūs! Nedaudz jaunāki, bet tas nav grēks.

Intervija ar Rutu Tumovu

Toms Timpars

Cik ilgi jūs jau strādājat par skolotāju?

Par skolotāju strādāju jau 33 gadus, no kuriem 32 ir pavadīti šajā skolā.

Kas, jūsuprāt, skolā ir mainījies, kopš jūs šeit sākat mācīt?

Skolā mainījušies ir skolēni un viņu zināšanas manā priekšmetā. Ja agrāk varēja brīvi rakstīt krieviski par politiku, vēsturi, literatūru, tad tagad zināšanu līmenis ir mazinājies. Skola ir piedzīvojusi arī paplašinājumu – trešo stāvu, kā arī tagad skolēni jūtas daudz brīvāk, piemēram, skolas solos daži ne tikai sēž, bet nu jau arī gul.

Vai skolēniem tagad ir vieglāka dzīve nekā tad, kad pati sēdējāt skolas solā?

Vai skolas dzīve ir vieglāka – varbūt. Mums bija stingrāka disciplīna, starpbrīžos bija jāstaigā apļos un, skolu beidzot, bija jāliek vairāk eksāmenu: algebra, ģeometrija, latviešu valoda, literatūra, vēsture, fizika, ķīmija, kā arī svešvalodas. Bet tagad, es domāju, ir jāzina vairāk, jo tomēr (kopš 1979. gada) ir pagājuši gadi un zinātne nav stāvējusi uz vietas.

Kāds ir spilgtākais skolēnu pastrādātais nedarbs vai vienkārši kāda komiska situācija, kas notikusi jūsu mācīšanas laikā?

Kas tik nav noticis! Ir bijušas uzspridzinātas tortes skolas aulā – ļoti interesantas Ziemassvētku ludziņas. Uz mana galda ar

marķieriem apzīmēja puķi, ar ko gan puķes dzīve arī beidzās, bet pēc desmit gadiem man uzdāvināja jaunu. Laikam jau dāvināta ar mīlestību, jo tagad izaugusi liela un izlikta skolas gaitenī. Manā kabinetā krievu valodas stundas laikā ir ceptas vafeles – mani gan pārsteidza, ka mūsu jūtīgā signalizācija neie-slēdzās. Jāatzīst, ka notikumu ir bijis daudz, bet tas, kas visspilgtāk tomēr paliek atmiņā, ir emocijas, kuras tiek piedzīvotas skolā un kuras dod skolēni.

Vai bieži skolēni mēģina kontroldarbu laikā špikot? Cik bieži pieķerat mazos blēžus?

Es bieži redzu, ka skolēni noraksta, biežāk, nekā viņiem liekas, bet es diezgan bieži neko nesaku. Dažreiz tikai atliek piecelties, un viss ir kārtībā.

Kāda jūs pati bijāt skolas laikā?

Skolas laikā daudz smējās, varbūt biju nedaudz kautrīga. Nedaudz arī špikoju, bet tikai pāris reizi matemātikā un fizikā.

Kāds, jūsuprāt, būtu labākais Skolotāju dienas apsveikums no skolēniem?

Man ļoti patika kādreizējie apsveikumi – kafija ar kūciņu, skolēnu stundu vadīšana, kamēr skolo-tāji iejūtas viņu ādā, protams, arī speciālizde-vums skolas avīzei un mūzika, ieejot ģimnāzijā Skolotāju dienā.

Kāds ir jūsu novēlējums visiem saviem kolēģiem 2016./2017. mācību gadā?

Es visiem novēlu nenokārt degunu, redzēt daudz pozitīva, justies gandarītiem par savu darbu!

Kā skolēns vēlāk par ministru kļuva

Marta Metzāle

Jau kopš bērnības katram no mums ir sapņi un cerības par nākotni. Daži grib darboties kinoindustrijā, citi sapņo par mākslinieka karjeru, vēl citi to vien gaida, kā varēs celt skaistas mājas un tiltus. Arī Rīgas Valsts 1. ģimnāzijas (tolaik gan Rīgas 1. vidusskolas) 1970. gada absolventam Kārlim Šadurskim bija sapņi par matemātiku, bet vēlāk gan liktenis viņu aizveda pa politikas ceļu. Šodien mēs viņu saucam par Izglītības un zinātnes ministru, un šī gada 1. septembrī Kārlis Šadurskis atnāca arī ciemos uz savu agrāko skolu, lai jaunajā mācību gadā sveiktu 12. klases skolēnus un vienkārši apskatītos, kā tad mums klājas.

Kādas ir jūsu spilgtākās atmiņas par skolā pavadīto laiku?

Pirmā prātā nāk tāda ļoti skumja atmiņa – mani neuzņēma skolas korī. Tagad (klausoties kora priekšnesumu 1. septembrī) saprotu, ka pareizi vien darīja.

Varbūt ir arī prātā palikusi, kāda priecīga epizode no aizvadītajiem skolas laikiem?

Godīgi sakot, priecīgo epizožu ir ļoti daudz. Mums klasē nebija daudz meiteņu, bet skaistas. Klasē vispār nebija daudz cilvēku, mēs bijām laikam 28, un es pēc saraksta biju 24. Fizikā mums bija sistēma, ka, kāds datums, to pēc saraksta arī izsauc pie tāfeles. Tas saņem piecinieku, tad nākamais, tāpēc man bija ļoti sarežģīta situācija – pirms manis 22. numurs bija viens puisis, kurš ļoti lēnām cēlās un gāja, un sacīja, ka neko nezino, un es klusi čukstēju un mudināju: „Nu, Jāni, ej, ej pie tāfeles, nu vismaz aizej!” Vēl ir viens interesants stāsts, gan ne no maniem, bet gan no manas meitas skolas laikiem – viņa „nospēra” uzrakstu no direktora kabineta durvīm. Vienreiz viņa

bija izsaukta pie direktora, pieņemu, ka pie tā paša, kas arī šodien ir direktors, bet viņa nejutās vainīga. Tāpēc savas iedomātās protesta akcijas ietvaros viņa paņēma „šiltīti”, kas pie durvīm bija pielīmēta ar lipekļšiem. Pēc tam gan viņa jutās gandarīta. Starp citu, „šiltīte” vēl aizvien mums mājās glabājas.

Vai skolā daudz kas ir mainījies, kopš jūs te mācījāties?

Es nezinu. Es jau skolas gados uz visu skatījos citām acīm. Mūsu laikā nevarēja iziet pagalmā, te bija tā citādāk.

Kā jūsu laikā tika atzīmēts 1. septembris?

Man, godīgi sakot, jāsaka, ka es vislabāk atceros savu pašu pirmo septembri, kas gan nebija šajā skolā. Tas bija Trešajā vidusskolā (tagad: Rīgas Valsts 3. ģimnāzijā). Atceros tikai to, ka biju nenormāli nobijies un visu laiku drusiņā gribējās raudāt. Man bija vecāka māsa, un viņa jau bija paspējusi izstāstīt, ka nekā laba skolā nebūs. Un tas viss vēl man bija tikai priekšā!

Kādas ir trīs svarīgākās lietas, kuras Rīgas Valsts 1. ģimnāzija jums ir iemācījusi dzīvei?

Nu patiesībā Pirmā ģimnāzija iemāca domāt, risināt problēmas, neņemties truli izpildīt visu, ko liek, visā saskatīt jēgu, raudzīties kritiski un darboties komandā. Daudziem šīs spējas nav, piemēram, daudzi izdara savu darba daļu izcili, kā tādu odziņu uz tortes, diemžēl tas neiet kopā ar pārējo paveikto darbu. Un tad es tikai varu jautāt: „Kā tev nav žēl sava laika, savu pūļu, savas enerģijas?” Bet cilvēks nesaprot, ko es viņam jautāju. Tā Rīgas Valsts 1. ģimnāzija iemāca taupīt pūles, laiku un enerģiju un darīt ar jēgu.

Vai jūs jau skolas laikā zinājāt, ka darbosities politikā?

Nē, galīgi ne! Strādāt man īpaši negribējās, tāpēc jau studiju laikā sapratu, ka gribu izvēlēties akadēmisko karjeru – labāk mācīt citus, nekā pašam visu darīt – un tad bija tāda interesanta lieta, ka lielākā daļa manas klases aizgāja studēt uz universitāti. Tad es izdomāju, ka negribu darīt tā, kā dara visi citi, savanģoju

sev līdzīgu vēl vienu klasesbiedru, un abi aizgājām uz Rīgas Tehnisko universitāti. Uz tolaik saukto Lietišķo matemātiku aizgājām četri puīši no Rīgas Valsts 1. ģimnāzijas, tas arī bija ārkārtīgi labi, jo, kā jau bieži notiek ar mūsu skolas absolventiem, pirmajā kursā nav, ko darīt, otrajā kursā arī nav, ko darīt, trešajā kursā, kad atpooies, ir par vēlu, ir „sveika, Gauja!” Bet mums bija lieliska savstarpējā konkurence, un pārējie mūs mazliet ienīda matemātikas nodarbībās. Bija arī savs labums, jo mums bija inženiergrafika, kas man nepadevās, bet mēs kooperējāmies – es rēķināju meitenēm matemātiku, viņas man zīmēja.

Kāds būtu jūsu novēlējums visiem skolas darbiniekiem, skolotājiem un skolēniem, jauno mācību gadu uzsākot?

Es nemāku to definēt vārdos, bet Rīgas Valsts 1. ģimnāzija ar kaut ko ļoti būtiski atšķiras no visām pārējām pasaules skolām, vismaz no tām, kurās man ir gadījies būt. Un es novēlu šo garu un atšķirību saglabāt! Tās atšķirības ir sajūtamā ar kaut kādu sesto maņu, tās nav sataustāmas un analizējamas, bet šodien, ieejot aulā, tu jūties, it kā atkal būtu mājās.

Horoskopi

2016./2017. mācību gadam

Katrīna Kalniņa un Laura Orleāne

Arī šogad „Rīgas Ģimnāzijas Laiki” piedāvā ekskluzīvu iespēju skolotājiem uzzināt, kas viņus sagaida turpmākā mācību gada ietvaros. Tomēr šogad tā vietā, lai vadītos pēc ierastajām horoskopa zīmēm, piedāvājam horoskopus katra mācību priekšmeta skolotājiem. Atrodiet savu priekšmetu un uzziniet, ko zvaigznes sola turpmākajiem mēnešiem!

Skolotājiem, kuri...

★ **spēj savaldīt visus skolas +/- 1000 cilvēkus un padarīt skolas telpas par vietu, kur (*skolas vadības*) ieguldītā darba dēļ prieks atrasties ikvienam:**

Kad mācību gada sākuma trakums septembra beigās rimsies, arī jums beidzot būs laiks atvilkt elpu. Tā kā esat ieguldījuši daudz darba, lai kārtējo reizi skolas gads veiksmīgi sāktos gan skolēniem, gan pārējiem skolotājiem, iesakām oktobrī mazliet atvilkt elpu un parūpēties par sevi, kaut gan šī mazā pauze nedrīkst būt pārāk ilga. Zvaigznes vēsta, ka jau pēc rudens brīvlaika par sevi liks manīt tuvojošais semestra noslēgums, kas visiem skolas iemītniekiem radīs daudz stresa, bet, tā kā viss stress tiks uzgrūsts jums, neatliks nekas cits, kā apbruņoties ar smaidu un pozitīvu skatu uz notiekošo un doties glābt skolas iekšējo pasauli! Tiesa gan, jums tajā jau ir liela pieredze, tādēļ pārlietu daudz pūļu tas nesagādās. Pārējais mācību gads paiēs mierīgi, vien būs žēl šķirties no šī gada divpadsmitklasniekiem, kuri jūsu sirdīs pēdējo gadu laikā paspējuši atrast sev vietīņu, bet varam vien teikt, ka par jums viņi neaizmirsīs!

★ **izcili pārvalda skolas svarīgāko priekšmetu (*matemātiku*), sākot ar vienkāršo reizrēķinu un beidzot ar vissarežģītākajiem integrāļu vienādojumiem:**

Jaunais mācību gads iesācies ar mulķīgiem skolēnu jautājumiem un jūsu aizkaitinājumu, kas brīžiem var likt domāt, ka viss mācību gads aizies vienās vienīgās rūpēs, taču jūs maldaties! Lai gan skolēni gada sākumā būs lēnīgi, šis periods ilgs tikai līdz oktobra brīvlaikam, no kura skolēni atgriezīsies prieka un entuziasma pilni. Zvaigznes iesaka arī jums izmantot šo brīvo nedēļu, lai izgulētos un darītu lietas, kas sagādā visvairāk prieka, jo tumšā laika dēļ šķitīs, ka laiks līdz decembra beigām velkas mūžīgi. Pavasarī lielu uztraukumu jums sagādās gan gaidāmie pārceļšanas, gan centralizētie eksāmeni, tomēr jūs neļausiet tiem sevi iebiedēt un metīsieties darbos arvien sparīgāk, jo vēlēšities, lai pēc eksāmeniem arī jūs pārņemtu gandarījuma sajūta par skolēnu paveikto. Varam pačukstēt priekšā, ka tas noteikti notiks, vien aprīļa nedēļas nogalēs jāatceras izbaudīt pirmos pavasara saules starus!

viskvalitatīvāk spētu iztulkot Šekspīra darbus no to oriģinālvalodas (angļu valodas):

Kamēr citi skolotāji šajā mācību gadā sūdzēsies par saviem skolēniem un to prasmēm, jūs, sēžot pie skolotāju istabas galda ar kafijas krūzi rokās, par saviem varēsiet lielīties, cik vien uziet! Nevar taču to nedarīt, ja beidzot esat tikuši pie skolēniem, kuri burtu salikumu „th” neizrunā kā „z” un prot pareizi locīt darbības vārdus! Šo skolēnu dēļ jums visu gadu būs prieks nākt uz darbu, jo galvassāpes uzradīsies vien retu reizi. Kaut arī skolēnu izaugsme jums radīs vēlmi strādāt vēl smagāk un kāpt vēl augstāk, iesakām neaizmirst arī par savu veselību un labsajūtu. Sevišķi svarīgi tas būs novembrī un februārī, kad aukstie laikapstākļi un nepiemērots apģērbs vairākkārt centīsies jums sagādāt kādu slimības lapu, taču pret tām vienmēr var cīnīties ar ingvera tēju, kurai būs jāķļūst par jūsu sabiedroto!

iespējams, bija klāt brīdī, kad Ņūtonam uz galvas uzkrita ābols, tādējādi atklājoties svarīgajam (fizikas) gravitācijas spēkam:

Lai gan itin bieži liksies, ka viss ir apnicis un pārmērīgi priecīgie angļu valodas skolotāji māca pilnīgi citus skolēnus – labus, kārtīgus un apzinīgus –, kamēr jums ir trāpījušies tikai īgni, slinki un nepaklausīgi, viss mainīsies! Pirmajā semestrī gan tā vien gribēsies kādu rītu palikt mājās, malkot „Coldrex” šķīdumu pret saaukstēšanos un nedomāt par labojamajiem kontroldarbiem, tomēr līdz ar 2017. gada sākumu skolēni būs gatavi mācīties un izrādīs interesi par fizikas apguvi. Gaidāmi arī vairāki olimpiāžu laureāti un labi centralizēto eksāmenu rezultāti. Tikai uzmanieties un martā nesabojājiet viņu mācīšanās prieku – tuvosies pavasaris, un viņi gribēs mazliet atpūsties, tāpēc nesodiet skolēnus bargi par neizpildītiem mājasdarbiem un ne tika izciliem kontroldarbiem. Pēc pavasara brīvlaika viss atkal būs kārtībā un audzēkņi būs ar mieru nodoties fizikai par visiem 100 procentiem!

zina, kā atšķirt sērskābi un sērpaskābi ar vienu acu skatienu, kas raidīts (ķīmijas) mēģenes virzienā:

Šajā mācību gadā jums nāksies krietni pasvīst, jo, neraugoties uz vecāko klašu skolēnu fantastiskajām ķīmijas prasmēm, mazo skolēnu neizpratne par šo mācību priekšmetu jums sagādās galvassāpes ne reizi vien! Dienu no dienas jums nāksiet atkārtot stāstus par ķīmiskās tabulas izmantošanu un to, kā atšķirt skābos oksīdus no bāziskajiem, taču pat mazā izmisuma nots, kas jūsu sirdīs ieviesīsies oktobra sākumā, neliks jums zaudēt entuziasmu darba laikā! Zvaigznes iesaka apbruņoties ar labi daudz kafijas un vairākām sarkanajām pildspalvām, tomēr ilgi galvu laužīt jums nevajadzēs, jo smagā darba un neatlaidības dēļ ķīmiju izdosies iemācīt pat visnepasmīgākajiem skolēniem! Pavasaris nāks ne tikai ar atvieglojuma sajūtu un vēlmes pēc sūri nopelnītā vasaras brīvlaika, bet arī ar nelielām skumjām, jo nāksies atvadīties no saviem audzēkņiem, kaut varam apsolīt, ka to darīsiet ar lepnumu gan par viņu, gan arī savu ieguldīto darbu!

var izstāstīt par jebkuras personas vai nācijas pieļautajām (vēstures) kļūdām vai, tieši pretēji, sasniegumiem:

Tik burvīgs mācību gads jums pat sapņos nebūs rādījies! Jau septembra sākumā, redzot savā klasē skolēnus ar nupat kā apvākotām burtnīcām un jaunām pildspalvām, jūs pārņēma laba sajūta par gaidāmo skolas gadu, taču viss izrādīsies pat labāk. Skolēni šogad ar vislielāko prieku ne tikai klausīsies jūsu sakāmajā, bet arī diskutēs ar jums par dažādiem vēstures notikumiem un to ietekmi uz mūsdienām, kas jums radīs lielu gandarījumu un arī savdabīgu azarta devu, kas neizsīks līdz pat maija beigām. Kaut gan darbs ritēs sekmīgi, skolēni ilgstoši nespēs izprast fašisma nozīmi un neatšķirs dažus agrāk Krievijā valdošos carus, taču pat tas nespēs aizdzīt jūsu apņēmību mazajiem ķipariem visu iemācīt! Jūs zināt, ka darbs vienmēr atmaksājas, tādēļ arī jūsu spēki šogad neizsīks, taču, lai tos nodrošinātu, svarīgi kārtīgi izgulēties brīvdienās un vismaz vienu brīvlaiku pavadīt siltajās zemēs!

Var diskutēt ne tikai par dažādiem ārvalstu autoru darbiem, bet arī skaidrot specifisko (svešvalodu) gramatikas likumus:

Sākoties jaunajam mācību gadam pat tie *frukti*, kas parasti stundās uzkrītoši žāvējas un cenšas izvairīties no jebkādas runāšanas, saņemsies, sapratīs vēl vienas svešvalodas izziņāšanas nozīmi un mērķtiecīgi uzsāks savu ceļu, lai kļūtu par poliglotiem. Darbiņus, kur kļūdas pēc ieklausiet vārdus, kas nekad nav mācīti, visi uzrakstīs uz 10 un jums atļiks vien pasmaidīt, nopūsties un priecāties par jauniešu apņēmību, prieku un neaprustāmo vēlmi arī šogad grauzt svešvalodu gudrības granītu. Taču atcerieties, ka šis ir tikai gada sākums! Turpiniet mācīt ar tikpat lielu enerģiju, prieku un mīlestību, lai arī maijā jūsu stundas būtu tikpat aktīvi apmeklētas un skolēni tikpat čakli apgūtu visus svešvalodu brīnumus! Atcerieties, ka nevajag skolā atstāt visus savus spēkus un atstājiēt laiku, kad izbaudīt Alpu vilinājumu vai Taizemes cepinošo sauli.

ir nodibinājuši visspēcīgāko saikni ar savu radošo (vizuālās mākslas, tehniskās grafikas, mājturības, mākslas vēstures, mūzikas) sirds un dvēseles pusi:

Neskatoties uz to, ka jaunajam mācību gadam uzsākoties, visi vēl joprojām runās tikai un vienīgi par matemātiku, fiziku un ķīmiju, ir skaidri zināms, kuras stundas gaida visvairāk. To arī visu cauru gadu der atcerēties. Kad jaunieši jūsu stundās strādā nedarbus, nokavē, sabojā sevis uztaisīto darbu, šķībi dzied vai vienkārši krīt jums uz nerviem – atcerieties, ka viņiem patīk būt tur, kur viņi ir. Esiet iecietīgi pret tiem, kam nesanāk, un gadījumā, ja viss ir pavisam slikti, ziniet, ka tējas krūze ārstē jebko – arī nervus. Saglabājiēt savu gaišumu, dažādību, enerģiskumu un atcerieties, ka tas, ko pasniedzat, pats savā būtībā ir skaists priekšmets. Tieši tāpēc, lai vai ko jūs darītu stundās, būs skaisti.

✧ **ējot pa ielu, spēj nosaukt visu, kas atrodas tiem apkārt – pārzina floru, faunu un burtiski (*bioloģiski*) redz cauri cilvēkiem:**

Šis būs mācību gads, kad nevienu brīdi nebūs jāatceras laiki, kad „zāle bija zaļāka un debesis zilākas”, jo zāle nekad nebūs bijusi tik zaļa un debesis zilumā nekas nepārspēs. Viss dzīvī ves kā no rokas, skolēni klausīsies sajūsmā atplestām mutēm, pildspalvas rakstīs visu, ko jūs pateiksiet, un galviņas automātiski saglabās visu, kas jebkuram kontrolradbam būs vajadzīgs. Nelielas problēmas sāksies ziemas mēnešos, kad tumšais laiks un aukstums apdzēsīs zaļo uguniņu skolēnos, taču ziemei to neizdosies apdzēt jūsos. Mīlestība pret jūsu priekšmetu paliks vienmēr, un jūs spēšies dot enerģiju arī skolēniem, līdz kokiem lapas izplauks un zaļie velniņi iedegsies viņu acīs. Atcerieties, ka viss šajā dzīve ir savienots un pat mazākās lietas spēj ietekmēt mūs lielākā mērogā.

✧ **zina, kā darbojas cikloni un anticikloni un kur *ģeogrāfiski* izvietojušās visas pasaules valstis:**

Ja agrāk jums šķita, ka mācību gads ir vai nu pārlieku labs vai ārkārtīgi slikts, šogad nāksies piedzīvot visu emociju spektru. Tā kā jums būs jāmača gan klases, kuras par jūsu priekšmetu neizrāda nekādu interesi, gan tādas, kurām tas ir iecienītākais priekšmets, katra diena būs kā pavisam jauns piedzīvojums! Visvairāk ies decembra sākumā, kad ne jūs, ne skolēni vairs nevarēsiet sagaidīt ziemas brīvlaiku, lai varētu doties kādā slēpošanas braucienā vai vienkārši rast laiku pagulēt pie nulle iekurta kamīna. Otrais semestris gan būs daudz saulaināks, jo pēc labi pavadīta brīvlaika skolā atgriezīsieties iedvesmas pilns mainīt arī negantāko skolēnu viedokli par ģeogrāfiju. Iesakām pēc iespējas vairāk izmantot jaunus un atraktīvus mācīšanas veidus, kas aizvedīs arī pie labiem sasniegumiem dažādās olimpiādēs! Turklāt kas zina, varbūt pat skolēni iemācīsies, kuras valsts galvaspilsēta ir Bandarseribegavana!

✧ **ir lasījuši apskaužami daudzus *literatūras* darbus un gan jau atrastu kādas *latviešu valodas* gramatikas kļūdas šajā horoskopā:**

Šogad nekas nemainīsies – komati skolēnu darbos dzīvos paši savu dzīvi un nekas cits neatliks, kā vien ielikt tos pareizajās slīdēs. Grāmatas plauktos gan kārtosies pašas, un idejas birs kā no pārpilnības raga. Domājot par mājasdarbiem, nepārpulējieties! Lai nesāņemtu esejas Ļeva Tolstoja darbu garumā, apdomājiet citas zināšanu pārbaudīšanas alternatīvas. Par kvalitāti gan šogad varat neuztraukties – skolēni rakstīs, lasīs un uzdos jautājumus. Redzēs un analizēs, un pamanīs. Beigu beigās viņi izbaudīs. Katru obligātās literatūras grāmatu jaunie censoņi iemīlēs un beidzot sapratīs, kāda jēga lasīt skolā. Jūs tikai neaizmirstiet paši par sevi – neaprobežojieties tikai ar skolēnu eseju lasīšanu, bet izlasiet tieši to vienu grāmatu, ko jau sen vēlaties izlasīt. Mums visiem tāda ir.

skrien (*sports*) gandrīz tikpat ātri kā Useins Bolts un prot dejot dažādas skaistas dejas:

Katru jauno mācību gadu aizsākat ar slēptām bailēm par to, vai jūsu priekšmeti šogad nebūs vieni no tiem, kurus skolēni pie katras izdevības izvēlēties neapmeklēt, bet varam jūs iepriecināt, sakot, ka šogad viss būs citādi! Skolēnus fascinēs jūsu spējas perfekti pārzināt visus volejbola noteikumus, kā arī prasme deju soļus likt burvīgā saskaņā ar mūzikas taktiem! Skolēni izrādīs entuziasmu par jūsu vadītajām mācību stundām, kas atstās iespaidu arī uz jums. Ik dienu modīsieties ar smaīdu uz lūpām un mazliet skumsiet brīvlaikos, jo vēlēšities no jauna doties uz darbu. Tiesa gan, nav rožu bez ērkšķiem, taču jūsu ceļā tie uzradīsies vien pavasarī, kad skolēni mācību gada beigu stresa dēļ izvairīsies ne vien no jūsu stundām, bet arī pašas skolas! Ja šādu iemeslu dēļ gadīsies brīvāks brīdis, iesakām izkopt kādu jaunu prasmi, kas atvieglos jūsu dzīvi jau nākamajā mācību gadā!

datorā prot paveikt jebko (*informātika un programmēšana*):

Skolēni centīsies mācību stundās neiet *Facebook* portālā un viņiem gandrīz sanāks. Novērtējiet censoņu pūles un pretošanos vilinājumam, jauna bilžu albuma izpētes vietā uztaisīt grafiku *ekseli*. Visi esam tikai un vienīgi cilvēki. Un neskatoties uz mazajiem nedarbiem, skolēni visu iemācīsies. Viņi *ekseli* pārvaldīs, neizmantojot datora pelīti, un programmēs pašu izdomātās valodās. Visas elektroniskās čakras atvērsies un informātikas kabinetus piepildīs pavisam jauna, gandrīz vai elektriska un izziņāt griboša aura. Ziniet, ka jūsu skolēni būs paši labākie un atcerieties, ka pat pašiem labākajiem skolotājiem ir jāatrod laiks, kad kontroldarbus var nelabot, par datoriem nedomāt un atpūsties, sēžot okeāna krastā.

prot tik daudzas un dažādas lietas, ka tās grūti ietērt vienā teikumā (*kulturoloģija, sociālās zinības, psiholoģija, zināšanu teorija, filozofija, astronomija*):

Šis mācību gads sāksies ar neatkārtojamo domas lidojumu. Atklājumi, idejas un jaunas zināšanas plūdis pie jums no visām pusēm, un jūs nezināsiet, kur likties, jo visi piezīmju blociņi un plānotāji būs aizpildīti. Ziemas periodā varēsiet daudz mācīties no saviem skolēniem, tāpēc tumšākajā gada laikā parūpējieties par to, lai klasēs būtu pietiekami daudz gaismas un skolēni vēlētos izpaust visu, kas tiem prātos un uz sirds. Arī šogad skolēni jūsu stundās par visām varēm vēlēties ievilk iekšā filozofiju, sakot, ka to taču var kā pievienoto vērtību ielikt visur, un ar to diemžēl būs jāsamierinās. Mierīgi atgādiniet, ko pasniedzāt un priecājieties par to, ka viņi cenšas uz visu, kas cilvēkos un starp cilvēkiem notiek, paskatīties no dažādām pusēm.

skolēniem beidzot iemācīs, kā strādā un kā pareizi jāuzvedas sabiedrībā. (ekonomika, politika un tiesības, komerczinības):

Ies kā pa kalniem un lejām, taču tieši tas šo mācību gadu padarīs interesantu. Skolēni sapratīs, ieraudzīs un interesēsies. Jūsu mācību stundas nebūs tikai terminu un sabiedrībā pazīstamu cilvēku vārdu un uzvārdu pilnas, bet gan veids, kā izzināt, kas notiek tur, kur mēs dzīvojam. Atcerieties atpūsties, nepārstrādāties un to, ka šogad jābūt tikpat izturīgiem un pacietīgiem, cik citus gadus. Pat mazliet vairāk. Kad skolēnu apnicīgo un muļķīgo jautājumu ir tik daudz, ka tos nevar izturēt, atcerieties, ka visam sliktajam seko kas neapraķstāmi labs! Muļķīgo jautājumu uzklausišana un atbildēšana rezultēsies izcilās kontroldarbu atzīmēs un, kas ir vēl svarīgāk, zināšanās, ko pielietot katru mīļu dienu.

Ja katram skolotājam būtu savs fanu klubs...

Rīgas Valsts 1. ģimnāzijas skolēni

Skolotāji, jūs visi esat īpaši un fanošanas vērti! Ne tikai tāpēc, ka spējat mūs paciest piektdienas desmitajā stundā un agros pirmdienas rītos, bet arī tāpēc, ka jums katram ir sava īpaša „odziņa”. Sirsnīgi sveicam jūs Skolotāju dienā un novēlam izveidot savu fanu klubu – mēs, Rīgas Valsts 1. ģimnāzijas skolēni, noteikti kļūsim par to pirmajiem biedriem un varbūt pat izveidosim T-kreklus ar

Māris Brasla ir fanošanas vērts, jo ap sevi ir sapulcējis lielisku skolotāju komandu, rada visos skolēnos mieru un pārliecību, ka viss ir kārtībā, un vienmēr atbild, ja viņu satiek gaitenī un pasveicina.

Inese Plaude ir fanošanas vērts, jo viņa strādā ar F-1 ātrumu, viņai ir neatkārtojamas stundas, kā arī viņa novērtē katra cilvēka personību.

Maira Baumanē ir fanošanas vērts, jo viņa ir mīļa un nedusmojas, ja nav mājasdarba vai klades līdzī, kā arī viņa prot izstāstīt par kādu autoru tā, ka pašam gribas izlasīt viņa darbus.

Ingrīda Siliņšmite ir fanošanas vērts, jo viņa ir „ekstremāli” radoša un atvērta jebkuros gadījumos, viņa iepazīstina skolēnus ar Imantu Ziedoni tik labi kā neviens cits skolotājs un, iespējams, cilvēks pasaulē, kā arī viņas špikerlapiņas un likumu burtnīcas ir noderīgākas par visām latviešu valodas grāmatām.

Santa Grīgus ir fanošanas vērts, jo viņa liek latviešu valodu iemīlēt gandrīz tikpat ļoti kā matemātiku, ja tas vispār ir iespējams.

Vita Sondore ir fanošanas vērts, jo ar viņu var sarunāt visus mājasdarbu nodošanas termiņus, ja mīļi palūdz, viņa zina visu par teikumu uzbūvi, īpaši nosaukumus visām teikuma daļām.

Daiga Zirnīte ir fanošanas vērts, jo rosina mūs tiešām iedziļināties lasāmajos darbos un kārtīgi izprast tēlu rīcību.

Santa Lagdziņa ir fanošanas vērtā, jo zina itin visu par interpunkciju un nekad nedusmojas, ja mēs kļūdāmies pieturzīmju izvēlē.

Ilze Špūle ir fanošanas vērtā, jo prot klases priekšā mest kūleņus

Ieva Bukava-Plūme fanošanas vērtā, jo ļoti skaisti ģērbjas un iedrošina eksperimentēt ar ārējo izskatu.

Irēna Līkopa ir fanošanas vērtā, jo viņa palīdz skolēniem iepazīt angļu literatūru un neatlaidīgi cinās par to, lai mūsu vārdu krājums palielinātos vismaz par 1100 vārdiem.

Sanita Mileiko ir fanošanas vērtā, jo viņa neuzdod liekus mājasdarbus, viņa ir visu draugs, viņas stundās valda tik viegla un patīkama gaisotne, radot skolēniem sajūtu, ka tie drīzāk ir mājās pie kamīna, kā arī viņa vienmēr labi izskatās.

Sanita Rieksta ir fanošanas vērtā, jo viņa nodrošinās skolēnus ar visu nepieciešamo, lai tie sāktu domāt, ka viņa varētu piezvanīt skolēnam plkst. 3.00 naktī, lai pārbaudītu, vai tas joprojām cītīgi mācās angļu valodu, kā arī viņa ļaus skolēnam pašam saprast, ka angļu valoda ir jāmīl.

Ingūna Melne ir fanošanas vērtā, jo viņas personībā ir laba auguma un humora izjūtas attiecība – 1:100000.

Zanda Dubulte ir fanošanas vērtā, jo iemāca visam mūžam un iedvesmo ticēt saviem sapņiem.

Inese Luka-Indāne ir fanošanas vērtā, jo viņa prot pārsteigt ar savu jaukumu un turēties stresa situācijās, kad skolēni jau viņai sajaukuši prātu.

Ieva Poriete ir fanošanas vērtā, jo ar dažādu interesantu mācību līdzekļu palīdzību panāk mieru un klusumu klasē.

Ieva Jeromāne ir fanošanas vērtā, jo pat pēc ilgas skolēnu īdēšanas nezaudē smaidu, turklāt dažkārt ļauj paskatīties Šerlok Holmsu.

Līvija Grosberga-Taubere ir fanošanas vērtā, jo viņa angļu valodas stundas pārvērš par interesantām un jautrām diskusijām par visdažādākajām dzīves tēmām.

Lāsma Ēķe ir fanošanas vērtā, jo viņa kabinetā vienmēr glabā tējas un medus krājumus, kā arī ir gatava starpbrīžos vai pēc stundām pasēdēt un papļāpāt par visādiem dzīves sīkumiem un arī skumjos brīžos viņa atradīs vietu kādam jokam.

Jānis Zeimanis ir fanošanas vērts, jo neļauj mums stundās izmantot jebkuru valodu, kas nav angļu valoda, un izvēlas tiešām fantastiskas grāmatas mājas lasīšanai, ja mēs savā valodā esam ieņēmuši vārdu „okay”, tad viņam viņa valodā parādās „labi (*guys*)”, skolēnā radīs vēlmi sasniegt savu potenciālu, izdomā, kā samazināt savu skolēnu darbu, kā arī, ja viņam pēkšņi jāaizvieto kāds skolotājs, stunda pārtop par svētkiem.

Ieva Sentivani ir fanošanas vērtā, jo iemāca ne tikai angļu valodu, bet arī neatlaidību un spēju jebkurā situācijā aizstāvēt savu viedokli.

Karīna Krūma ir fanošanas vērtā, jo ir saprotoša un tic mūsu spēkiem.

Barbara Hondl ir fanošanas vērtā, jo viņa tik tiešām cenšas palīdzēt mums ar visu, visu, ieskaitot katru sīku vārdu un paliek jautra, viņas smails liek vācu valodas stundām kļūt par vienām no mīļākajām!

Inga Zeltiņa ir fanošanas vērtā, jo viņai ir paši smieklīgākie smieklī mūsu skolā, viņu nevar iedomāties bez lielās tējas krūzes un mīļā atslēgu piekariņa, kā arī pat, ja viņas telpā ir auksti un iekrīt lietus lāse vai pat sniega pika, klasē valda silta un ērta atmosfēra.

Baiba Lizuma ir fanošanas vērtā, jo viņa ir īsts kaķu cilvēks!

Vladislava Puļajeva ir fanošanas vērtā, jo gluži kā supermens redz cauri skolēnu atrunām; pie viņas pēc izlaboto mājasdarbu saņemšanas skolēni redz zvaigznes, kā arī pie viņas krievu valoda kļūst par patīkamu stundu.

Ruta Tumova ir fanošanas vērtā, jo viņai garšo ananasi, tāpēc ir maksimāli viegli izdomāt, ko dāvināt viņai dzimšanas dienā.

Anita Ose ir fanošanas vērtā, jo liek darīt daudz, bet vismaz iemāca valodu labi un mēdz arī jokoties ar saviem skolēniem.

Inese Pliene ir fanošanas vērtā, jo viņa ir cilvēcīga, piedod visādus grēkus.

Veronika Kļapsna ir fanošanas vērtā, jo viņa nepārsteidz ar liekiem kontroldarbiem, kā arī viņa atrod aizraujošas tēmas, lai skolēni labāk apgūtu krievu valodu.

Simona Gerķe ir fanošanas vērtā, jo neskopojas ar labām atzīmēm un ir apdāvināta ar tiešām izcilu humora izjūtu.

Inta Geile ir fanošanas vērtā, jo iemāca franču valodas gramatiku tik viegli, ka šķiet, ka visi laiki ir tik vienkārši kā *présent simple*.

Karinē Heinrihsone ir fanošanas vērtā, jo viņai ir tik skaisti mati, ka varētu filmēties īpaši inovatīva šampūna reklāmā.

Aija Vasiļevska ir fanošanas vērtā, jo izturas mīļi pret pilnīgi visiem un uzlabo garastāvokli ar savu jauko smaidu.

Dace Andžāne ir fanošanas vērtā, jo viņa prot paskaidrot matemātiku tā, ka jebkurš skolēns var saprast, un, lai gan viņa ir smaidīga un labsirdīga, kā arī prot pasmieties par skolēnu dažreiz dīvaino humoru, skolēni viņu ļoti respektē.

Inese Lagzda ir fanošanas vērtā, jo viņa „ļauj” aiziet brīvdienās ar labi padarīta darba sajūtu, patiešām iemāca tā, lai varētu pamodināt naktī un pajautāt, cik ir $\cos(30^\circ)$, kā arī iemāca meitenēm, uz kuriem puisiem ir vērts skatīties un uz kuriem – nē.

Kristīne Ševčenko ir fanošanas vērtā, jo pamudinās domāt par tēmām, kuras līdz šim nav nonākušas redzes lokā, palīdzēs labāk iepazīt savu domu gājienu, kā arī ģērbjas saskaņotā un patīkami neikdienišķā krāsu gammā.

Maija Balode ir fanošanas vērtā, jo saprotami un ar humoru izskaidros visu sarežģīto pat lēnīgajiem, redzot, ka skolēni galīgi pārguruši, paaugstinās viņu cukura līmeni ar šokolādi, kā arī mācīšanās nolūkos liks strādāt ar konservu bundžām, M&M's konfektēm un telpiskiem kartona modeļiem.

Dainis Kriķis ir fanošanas vērts, jo liek saprast, ka pat Rīgas Valsts 1. ģimnāzijā teicamas atzīmes ir iespējamās, un kaunēties, ja matemātiskajā analizē gadā nesaņem desmitnieku.

Karmena Liepiņa ir fanošanas vērtā, jo ļauj skolēniem pašiem tikt ar skaidrojumiem galā, lai mēs justos gudri, ir patiešām cilvēcīga, un pie viņas nav bail pienākt un palūgt kaut ko vēlreiz paskaidrot, iemāca nestandarta domāšanu, kā arī iemāca cienīt citu cilvēku kļūdas, arī viņas.

Dzintars Zicāns ir fanošanas vērts, jo nekad neaizmirst savus „romiešus”, pat ja viņi jau sen pie viņa nemācās, kā arī viņš ir laipns pret visiem, vienmēr sasveicinās ar saviem skolēniem arī ārpus savas klases un neaizmirst pajokot par to, ka kādam viņa skolēnam uzvārds ir tāds pats, kāds ir viņa zobārstam.

Regīna Simanovska ir fanošanas vērtā, jo gandrīz nekad nekļūdās savos risinājumos un spēj vienā piegājienā atrisināt pat visgrūtākos piemērus.

Vita Brakovska ir fanošanas vērtā, jo nekad neskopojas ar labiem padomiem un neatsakās izskaidrot, ja kāds nav līdz galam sapratis mācību vielu.

Rudīte Kriķe ir fanošanas vērtā, jo visu ļoti saprotami izskaidro un nedusmojas, ja kāds kaut ko nav līdz galam mājās izrēķinājis.

Kristīne Isaka ir fanošanas vērtā, jo katra stunda pie viņas ir tik aizraujoša, ka pat astoņos no rīta vairs nenāk miegs.

Aija Lūse ir fanošanas vērtā, jo lai arī dažkārt bīsies, informātiku tomēr sapratis lieliski, kā arī, ja risinājums problēmai eksistē, to atradīs.

Līga Reitere ir fanošanas vērtā, jo ar savu vidēji mierīgo runas un rakstīšanas stilu vienmēr uzlabos garastāvokli, kā arī, ja apstākļi spiež, spēj darīt brīnumus.

Elma Rudzīte ir fanošanas vērtā, jo papildus ļoti labām zināšanām par ekseli iemācīs arī, kā savaldzināt puišus, uzstādīt rekordu „Lingo” un sapīt skaistas bizes.

Andrejs Liepiņš ir fanošanas vērts, jo rūpējas par vidi, pārvietojoties ar skrejriteni, kas ir visu skolēnu sapnis.

Ojārs Krūmiņš ir fanošanas vērts, jo dažreiz sāk stāstīt par pavisam citām lietām, kuras vispār nav saistītas ar informātiku, pastāsta ātri un vienkārši, tā, ka viss pilnībā saprotams, kā arī ir jautrāks par dažu klašu „jokdariem”.

Āta Krūmiņa ir fanošanas vērtā, jo gan stundās, gan ārpus tām ir viena no smaidīgākajām skolotājām visā skolā.

Tas nav principiāls jautājums, ka **Sergejs Vinogradovs** ir fanošanas vērts, jo viņam ir pildspalva – elektrošokeris.

Jevgenijs Proskurins ir fanošanas vērts, jo viņa aizrautība ar fiziku ir tik liela, ka pat lielākais fizikas nīdējs sāks pievērst tai uzmanību.

Pēteris Brics ir fanošanas vērts, jo māca ar smaidu seļā un raļo smaidenerģiju, māk skolēnus paķert uz zoba, kā arī rada ieinteresētību fizikā.

Anna Jansone ir fanošanas vērtā, jo visu izskaidro tik labi, ka nevienam pat neienāk prātā kontroldarbu uzrakstīt nesekmīgi, un visa klase apsver domu rakstīt centralizēto eksāmenu fizikā.

Artis Brasovs ir fanošanas vērts, jo pēc iespējas biežāk un ļoti filigrāni stundās iespraudīs kādu joku, kas būs tik sliktis, ka kļūs labs, viņam nebūs bail pārjautāt to, ko nesaprati, kā arī stundās mācīs vienu, bet kontrol darbā būs pārsteigums.

Ģirts Zāģeris ir fanošanas vērts, jo viņš ir kā piemērs mums visiem, viņš ir ļausmīgi izskatīgs, kā arī, lai gan viņš izskatās nopietns, stundas laikā vienmēr izplēš kādu vienu vai divus jokus.

Jānis Tjarve ir fanošanas vērts, jo mācot izmanto piemērus no dzīves un nekad nezaudē dzīvesprieku, pat tad, kad viss jau ir apnicis.

Andra Reinholde ir fanošanas vērtā, jo viņa ir drosmīga, nebaidās no izaicinājumiem, kā arī viņa ir ļoti draudzīga pret saviem skolēniem, un liek to izjust arī ārpus ķīmijas stundām.

Agrita Veide ir fanošanas vērtā, jo, sasveicinās ar „Čau!”, nekad nerunā aplinkus, prot par sevi pasmieties, prot glabāt skolēnu noslēpumus, prot „iečillot”.

Kaspars Veldre ir fanošanas vērts, jo vienmēr pa rokai būs kāds kontroldarbs, ķīmijā sagatavos tā, ka pēc tam varēs droši izlaist pirmos divus universitātes kursus, kā arī rīko „brīvprātīgas” ķīmijas papildstundas.

Skaidrīte Pakule ir fanošanas vērtā, jo uzskata, ka „ķīmija nav jāmācās, bet ir jāsaprot”, prot stāstīt ķīmiskus jokus stundas laikā, kā arī vienmēr aicina uz konsultācijām un ir ar mieru veltīt savu laiku skolēniem.

Ilmārs Rikmanis ir fanošanas vērts, jo viņš vienkārši ir jautrs, kā arī viņš iemāca mums, ka špikošana nav laba lieta.

Mārtiņš Stepiņš ir fanošanas vērts, jo viņa mīļākais vārds ir „ņu”, un viņš vienmēr to pasaka ar īpašu mīļumu, viņš ir ļoti jauks pret audzēkņiem, pat pret tiem, kuri nav jauki pret viņu, kā arī daļa tikai pārbaudes darbiņus.

Liesma Āboliņa ir fanošanas vērtā, jo izmanto dažādas mācību metodes, ļaujot veidot projekta darbus, prezentācijas, teātra izrādes un politiskās debates.

Daina Mazmača ir fanošanas vērtā, jo viņa ļauj izpausties tik radoši, cik vien sirds vēlas, kā arī lasa mums retas grāmatas un stāsta par saviem piedzīvojumiem ceļojumos.

Maruta Kusīna ir fanošanas vērtā, jo pati fano par bioloģiju, no sirds uztraucas par to, lai skolēni vielu apgūtu, nevis tikai iegūtu labas atzīmes, viņai vienmēr var jautāt padomus un palīdzību, kā arī vienmēr panāks divus soļus pretim skolēnam.

Līva Pētersone ir fanošanas vērtā, jo ir viena no visskaistākajām skolotājām mūsu skolā.

Ina Evardsonē ir fanošanas vērtā, jo viņai piemīt brīnišķīga stila izjūta, viņa vienmēr ņērbjas pēc pēdējām modes tendencēm, viņa iemāca cienīt gan savu, gan citu cilvēku viedokli, kā arī vēstures mācīšanai pieiet ar radošumu.

Viktorija Vārpiņa ir fanošanas vērtā, jo viņa ir ļoti skaista, nu pilnīgi modele viņai ir jautrs raksturs un mīlīga balss, tik aizraujoši kā VV nestāsta neviens.

Inese Mežsarga ir fanošanas vērtā, jo viņas draugs ir Ļeņins.

Zaiga Tenisonē ir fanošanas vērtā, jo māk pajokot un uzlabot garastāvokli, liek mums justies ērti kaut vai tāpēc, ka runā jauniešu valodā un izmanto angļu vārdus un frāzes, kā arī iedvesmo aizdomāties par to, kā mēs paši varam mainīt pasauli.

Kārlis Krūmiņš ir fanošanas vērts, jo stundās radīs labvēlīgu vidi kaislīgām ekonomikas diskusijām, par labu darbu atalgos ar ēdienu, skolēnos radīs pašapziņības jūtas, visus uzrunājot uz „jūs”, kā arī nesavtīgi dalīsies ar vērtīgiem padomiem no paša pieredzes.

Ansis Straupmanis ir fanošanas vērts, jo viņš rada sajūtu, ka ikviens var būt veiksmīgs cilvēks un panākt visu, ko dzīvē vēlas, ekonomikas stundas paiet smieklos, klausoties vislabākos stāstus no dzīves, kā arī viņa stundas ir īsākas kā pie citiem skolotājiem.

Irisa Puķe ir fanošanas vērtā, jo viņas stundas ir kreatīvas un ņemtas ne tikai no grāmatas, bet arī no viņas pašas pieredzes.

Inta Liepa ir fanošanas vērtā, jo viņa ar savu starojošo izskatu, smaidu un aizrautīgo stāstīšanu spēj panākt, ka skolēni uzmanīgi klausās arī 10. un 11. stundā.

Ilze Putniņa ir fanošanas vērtā, jo palīdz skolēniem uzzināt prātam neapverošas lietas par pasauli, un pievērst uzmanību interesantām lietām mums apkārt, kam cilvēks parasti paietu garām.

Ilona Savicka ir fanošanas vērtā, jo ievieš disciplīnu, tikai paskatoties skolēnu virzienā.

Rita Niedre ir fanošanas vērtā, jo ar dažādiem uzdevumiem psiholoģijas stundās palīdz klasesbiedriem paskatīties vienam uz otru no pilnīgi cita skatupunkta nekā ikdienā.

Signe Mežinska ir fanošanas vērtā, jo atmodina ar filosofijas stundām no rītiem, liekot prātam darboties neierastā virzienā.

Emīls Veide ir fanošanas vērtis, jo izskatās šausmīgi labi un pierunā visus leļupielādēt zvaigžņu skaitīšanas aplikācijas un piesekot viņa lapai feisbukā.

Inīta Gerševica ir fanošanas vērtā, jo viņai rūp mūsu atzīmes un viņa ļauj mums visādi izpausties, cik vien mēs vēlamies.

Normunds Lūsis ir fanošanas vērtis, jo viņam piemīt īpaša humora izjūta, kādas nav nevienam.

Inese Nagle ir fanošanas vērtā, jo uzauzdzēs skolēniem biezāku ādu, kā arī lai saņemtu 10. skolēnam būs jāizpilda olimpiskie normatīvi.

Armānds Plūme ir fanošanas vērtis, jo vienmēr mugurā ir *Adidas* apģērbs un katrā stundā tiek izspertis kāds joks.

Māra Vītola ir fanošanas vērtā, jo viņas siltā smaidis pat visnepatīkamākās ieskaites likšanu padara par tīro nieku.

Andris Kliests ir fanošanas vērtis, jo viņš patiešām paskaidros, kā konkrētā aktivitāte palīdzēs skolēna fiziskajai sagatavotībai, kā arī garlaicības brīžos pats iesaistīsies komandu spēlēs.

Juris Arājs ir fanošanas vērtis, jo viņš izdomā jautras iesaukas, kuras pielīp līdz 12. klases beigām, kā arī ir izpalīdzīgs, pretimnākošs.

Anīta Dobeļe ir fanošanas vērtā, jo iemāca mums mīlēt un lolot grāmatas gluži tāpat kā citus savus draugus.

Ilona Bergmane ir fanošanas vērtā, jo spēj izārstēt gandrīz visas kaītes ne tikai ar zāļem, bet arī ar savu pozitīvo smaidu un atvērtību

PRIECĪGU SKOLOTĀJU DIENU!

„Rīgas Ģimnāziju Laiku” komanda

<i>redaktore</i>	:	Marta Metuzāle
<i>korektore</i>	:	Alise Katrīna Pundure, Liene Greitāne
<i>dizains un maketēšana</i>	:	Daniils Vladimirovs, Ēriks Vilunas, Eduards Osis
<i>rakstu autori</i>	:	Mārtiņš Marks Gataviņš, Luišs Martīns Rozentāls, Alise Katrīna Pundure, Toms Timpars, Katrīna Kalniņa, Marta Metuzāle, Laura Orleāne
<i>vāka dizains</i>	:	Laura Polkmane

Rīgas Ģimnāzijas Laiki ©
Skolotāju diena 2016